

[Niels Frederiksen.]

gik forud for Valget, har vist, at de havde den Opfattelse, at de vigtigste Faktorer i vort Erhvervsliv er Kapital og Storbesiddelse, og derfor gjaldt det om ved Lovgivningen at værne disse, samt at vort Lands Eksistens kan betrygges ved et effektivt krigsmæssigt Forsvar. Det Flertal, der efter Valget har faaet Ledelsen i dansk Politik, bygger derimod paa en anden Opfattelse, som sikkert bedst kan udtrykkes ved, at den vigtigste Faktor i dansk Erhvervsliv er det værdiskabende Arbejde, og den retsindigste Lovgivning indenfor et Land er den, der tager Sigte paa at skabe Betingelser for et saadant Arbejde og Løn for udført Arbejde i Forhold til de Værdier, man skaber, enten dette sker ved den enkeltes Indsats eller ved Befolkningens fælles Indsats i vort Lands Udvikling; og at vort Lands nationale Sikkerhed bedre betrygges ved, at vi erkender, at det ikke er muligt for os at værne dette ved krigsmæssige militære Foranstaltninger; og at vi er bedre tjent ved aabent at erkende, at vi ikke kan dette, i Stedet for at opretholde Troen derpaa og indrette os og forberede os dertil ved krigsmæssige Rustninger.

Jeg tror, at man her saa kort og saa sammentrængt, som det er gør ligt, udtrykker Forskellen, der er skabt ved Valget den 24. April angaaende det Grundsyn, der bar dansk Politik frem under den forrige Ledelse, og det, der nu er det bærende under den Regering, som vi nu har faaet. Vælgerne Landet over venter nu efter Valgdagen Resultater; det store Flertal, der staar bagved de to Partier, der har dannet Fællesregeringen, venter med Rette, at der sættes et Arbejde ind paa en Reformlovgivning i Overensstemmelse med de Tanker, der fandt Udtryk, og de Ideer, der kæmpedes for paa Valgdagen og under Valgkampagnen fra de to Partiers Side.

Jeg har set, hvorledes man med forskellige Udtryk og med forskellige Følelser har mødt den Form for Samarbejde, man har valgt, ved at der er skabt en Fællesregering af de to Partier, der efter Valget danner Flertallet; og jeg kan ikke se rettere end, at den Debat, der her i Dag har fundet Sted, og de Udtalelser, der her er fremsat om dette Forhold, ogsaa er Udtryk for, at man vurderer den Tilstand, den Form for Samarbejde, der er skabt, forskelligt.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der var Ordfører for det konservative Folkeparti, erkendte aabent, at den Ordning, der nu er truffet, var den klareste Form for Samarbejde. Det er ogsaa in-

teressant at lægge Mærke til, at man fra dem, der stiller sig skeptisk, ikke mindst overfor det radikale Venstres Forhold i dette Spørgsmaal, aldrig hører fremsat Betæneligheder for de Sagers Skyld, som Partiet vil arbejde for i dansk Politik. Nej, det har jeg ikke set fremsat noget Sted. Men derimod er man mere betænkelig for Partiets Fremtid.

Jeg er ganske overbevist om, at den Form for Samarbejde, der nu er truffet, med lige Ret for de to Partier, der danner Regeringen, betingende fælles Villie til at sætte ind, hvad man evner af Styrke og Indflydelse til Fremme af de Sager, der staar paa Arbejdsprogrammet, at det er den Form for Samarbejde og den Politik, der under de nuværende Magtforhold Partierne imellem i Virkeligheden tiltaler den almindelige Vælgerbefolkning mest. Jeg er ganske sikker paa, og har faaet det bekræftet gennem de ved denne Debat faldne Udtalelser, at de Betæneligheder, der her er blevet fremsat, har ikke meget med reel Politik at gøre; det er Betæneligheder, Spydigheder, Smaa piller, der kun har Adresse til dem, hvis Øre man kan fange for Parti-formaal.

I hele den almindelige Vælgerbefolkning er jeg vis paa, at man, uanset hvilket Parti man tilhører derude, er tilfreds med, at Arbejdet herinde paa Rigsdagen tilrettelægges paa saa klog, forstandig og reel en Maade, som det er muligt under de Styrkeforhold mellem de fire Partier, som vi i mange Aar maa regne med at komme til at arbejde med i det danske Folketing. Den, der opfatter politiske Kendsgerninger ud fra den Betragtning, at det gælder om at finde den Form for Arbejde, som mest muligt og bedst muligt fremmer de Ting i Lovgivningen, som vort Folk trænger til, kan efter min Mening ikke lade sig paavirke af de Syle- og Naalestik, som man gennem en Debat som den, her er ført, anvender overfor den trufne Ordning.

Derfor vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, der atter her udtaler Bekymring for de radikale Vælgere og med stor Betænelighed ser paa det, der er sket, at det er en Bekymring, som jeg ikke tror har sit Udspring fra et virkelig varmt Hjertelag overfor de radikale Vælgere; men det tilsigter, om det dog ikke skulde være muligt ved disse Udtalelser at dryppe en Mistæksomhed i Sindet overfor det Forhold, der foreligger, og overfor den Mulighed, at to Partier lige saa vel kan bevare deres Grundsyn paa